NIYAZI KARABULUT

L'AFORIZMALAR

Aforizma Serisi-3

L’Aforizmalar

Arshive.org Yayınları

L’Aforizmalar

Niyazi KARABULUT

Önsöz niyetine...

Kitap yayınlamak oldukça zor oldu. Ancak Sanal ortamın imkanlarından yararlanarak kitapları yayınlamak daha kolay.

Bu yüzden kitapları buradan yayınlamaya çalışıyorum.

Hem ekonomik olarak yük olmuyor hem de okuyucuya kolay ulaşıyor.

Okuyup anlamaya çalışanlara selam ve muhabbetle...

Hangi yazarlardan veya kitaplardan etkilendin sorusuna çokça muhatap oldum. Yazar ismi vermiyorum; çünkü etkilendiğim o yazar da bir başkasından etkilenmiştir. Böylece zincirleme bir etkiden söz edebiliriz. Zincirin halkalarının nereye vardığı konusunda ise hiçbir bilgim yok. Birkaç yazar sayarsak diğerlerine haksızlık etmiş olurum.

İnsan, hakikati bilme mekanıdır. Mekan olması gereken yerde durmuyorsa deprem oluyor demektir.

Dünyada söylenmemiş söz yoktur. Kelimeler kamunun malı. Nasıl oluyor da sözlere sahiplik ediyoruz. Haddi aşan bir tavır. Cürmüm kocaman...

Düşüncenin ilk işi neyi bilip, neyi bilmemesi gerektiğini bilmektir.

Rastgele elde edilen bilgiler insana bir bakış açısı kazandıramaz. Bizim en büyük yanlışlarımızdan birisi budur.

Metotsuz ve gayesiz olarak edinilen bilgiler ve fikirler kişiyi münevver yapmaz, bilgi hamalı yapar. Bu tür fikirler cemiyete zararlı olur. Çünkü bu şekilde elde edilen fikirler, ancak yanlış kanaatlere sahip kimseler yetiştirir.

Zamanın narkozuyla uyutulan insana acısını yeniden hissettirerek onu gerçekliğin kucağına atmaktır tefekkür.

Kişi ölümlüdür bunu hepimiz biliyoruz. İnsanı ölümsüzleştiren iyilik tarafıdır. İnsanlık tarafımızı bir kurt gibi kemiren

ise kötülüktür. Ölümsüzlük için iyi bir hayat sürmek gerekir. 'İnsan ölür kalır eseri' denilmesinden maksat ta budur. Kötülüklere eser demiyoruz değil mi?

Anayasaları hazırlarken çoğunluğa itibar ediliyor bu yanlış. Çoğunluğun doğru düşündüğüne nasıl kani olduk. İkincisi geçmiş tarihte yapılmış bir anayasa nasıl oluyor da gelecektekileri bağlayıcı oluyor. Bu ölülerin dirilere hükmetmesinden başka bir şey değil.

Bütün illetlerine rağmen anayasaların maksimum kabul görmesi üzerinden meşruluğunu kabul edenlere şunu söylerim: insanın insana kural koyması kabul edilemez. Ben genel kuralların insanüstü müteal/aşkın bir varlık tarafından konulmasından yanayım. Benim inancımda bu varlık Allahtır.

Uğruna savaşacağımız bir değerimiz yoksa bizim hiçbir değerimiz yoktur.

Metafizik konuları metafizik yanımızla kavrıyoruz, yani gönlümüzle. Akıl biraz daha fizik için çabalıyor gibi. Gönlün işlerini akıl terazisine vurmak çok doğru gelmiyor bana.

İmaj değiştirme bir yanıltma hareketidir. İmaj değiştirmeyelim; eğer lüzumluysa kendimiz değişelim.

İnsanoğlu dış dünyadan bir şeyler elde edeyim derken iç dünyasından kaybettiklerinin farkına bir varabilse...

Manevi olarak sahip olduklarımız, fiziksel olarak sahip olduklarımızdan daha çok bizi insan yapan unsurlardır.

İnsan kendisine zehir sunan kimsenin niyetini bilmediği için kendisine su verildiğini düşünerek karşısındakine teşekkür eder. Karşısındakine medyun olduğunu düşünür. Bugünün Müslümanları ile batı arasındaki ilişki böyle bir ilişkidir.

Dünyayı kendimizin sandığımız gibi bedenimizi de kendimizin sanırız; hâlbuki sahibi bir gün elimizden habersiz alır.

Akvaryumdaki balık balina olmaya yeltenmez.

Hayata karşı başarısız... Başarısızlığın içinde birçok günah gizlidir. Hayatın sultanı olmak yerine sevgilinin köleliğini tercih eden yüreğim. Sen evet sen

yenilen... Sevgiliye layık olmak bir imtihandır.

Can sana verilmiş bir emanet, emaneti sahibine eksiksiz teslim etmek bir vefadır.

Batılı filozofları uzun uzadıya okumanın hatasını çok sonradan anladım. Bazen filozofları okumak yerine Mütenebbiden, Ebul ala el-Maarriden, Mevlanadan veya İkbalden bir beyit okumayı yeğlerim.

Hayatımda çok kitap okudum; birçok kitabın zaman kaybı olduğunu düşündüm, birçoğunun kâğıt israfı... Bir çok kitapla daha önce neden karşılaşmadım diye hayıflandım. Kitaplara bakışım şöyle olmuştur hep: bütün kitaplar bir kitabı daha iyi anlamak için okunur, kâinat kitabını.

Osmanlı aydını gözünü dışarıya çevirmemiş dışarıdaki gelişmelere bigâne kalmıştır. Tanzimat'tan sonra yetişen

aydın ise içeriye bakmaya lüzum hissetmemiştir. Birincisi kendini beğenmişliğin, ikincisi kendini değersiz görmenin tezahürü.

Bir insan asla gösterişe kapılmadan tek başına kaldığında kendisini nasıl görüyorsa o insanın asıl değeri odur. İnsan kendisini sahipmiş gösterdiği değerlerle değil; sahip olduğu değerlerle ölçülür.

İnsanlar iç dünyasında bulunanlarla değil dış dünyasında sahip olduklarıyla övünmeyi severler. Ne olduğumuz neye sahip olduğumuzdan çok daha önemlidir.

Bir marangozun ağaçlara bakarak bunlardan ne güzel kereste olur dediğini duymuşsunuzdur. Gücü elinde tutanların ağaçlara bakışı çok daha farklıdır. Bunlardan darağacı yapmanın peşindedirler. Şairler ise aynı ağaçlara bakarak sevda şiirleri söylerler.

Hümanizm ve feminizm sanki insana ve kadına değer vermek gibi algılanıyor. Bu işin özeti her yaratılanı Allahın emaneti olarak bilmektir. Ancak batı kafası emanete ihanet eden bir yapıya sahiptir.

Merhamet insani bir duygudur. Merhametsiz insanın insanlık tarafı eksiktir; ancak merhamet duygusu adaletin önüne asla geçmemeli.

Bir insanın iç dünyası zenginse dış dünyadan çok az şeye ihtiyaç duyar. Bu

yüzden Sokrates: "Gereksinmediğim ne çok şey var." Demiştir.

Yığınların gözleri kulakları vardır ama akılları yoktur. Hafızaları hiç yoktur. Bu yüzden başın olmadığı yerde baş çoktur denilmiştir.

Yaşlılık tek başına bir erdem değildir. Bunun tecrübeyle süslenmesi gerekir. Hayvanlarda yılların sayısı pek işe yaramaz.

Göz kamaştırıcı eğlencelerin, şölenlerin içi boştur. Nerede şatafat varsa orada tefekkürden söz edilemez. Kanaat mutsuzluktan kaçınmanın ilacıdır.

Yapılan her plan eksiktir. Çünkü plan gelecekle ilgilidir. Geleceğin içinde var olup olmamak ise bizim elimizde olan bir şey değildir.

Gözlerimizin optik yanılması sonucu hatalı kararlar verebiliriz. Serap görmek böyle bir yanılgının sonucudur. Gönül gözünün optik yanılgısı ise daha vahim hatalı sonuçlar doğurur.

Uzaktan gördüğümüz nesnelere yaklaştıkça farklı biçimlere büründüklerini görürüz. Dünyaya uzaktan bakınca küçülür ve gözümüzdeki değeri düşer. Fakat dünyaya uzaktan bakmak için onu terk etmek gerekir.

İnşaat planı nasıl ki ustanın elinde değil mimarın elindedir. Usta planın ilgili kısımları konusunda bilgi sahibidir. Genel hakkındaki bilgi mimardadır. Kader dediğimiz de böyledir. Asıl plan (küllü irade)Allahın katında, ilgili kısım (cüzi irade) kulun yanındadır.

İnsanların sevgisini maddiyatla kazanabilirsiniz ancak saygılarını kazanmak için erdeme sahip olmanız gerekir. Sevgi içinde menfaat ilişkisi barındırabilir saygı ise karşılıksızdır.

Rüşveti genellikle para ya da maddi bir nesne olarak düşünürüz. Rüşvetin başka bir şekli de söz şeklinde olanıdır. Politikacılar ikincisine başvururlar.

Mâna alanı söz alanından daha geniştir; ancak mânayı da sözlerle anlatmak zorundayız.

Ey ölüm! Ne kadar kutsal bir misafirsin. Yeryüzünden elemleri, eninleri kaldırmak

sana düşüyor. Bu kutsal misafir, ansızın seni ziyarete gelir. Bu sebepten, onu özel bir misafir olarak karşılamalı ve gereken misafirperverliği ona göstermelisin. Çünkü bir ev sahibi evine gelen misafiri gereği gibi ağırlamazsa, kendisine saygısı yok demektir.

İyi ve güzel birbirlerinden tamamen farklı şeylerdir. İyi başka bir şeydir, güzel başka bir şeydir. İnsan hayatta bunların her ikisiyle de karşılaşır. Bu her iki şey de, insanı cezbeden etkendir, ancak irfan sahibi kişi, güzeli değil iyiyi

tercih eder; nefsine esir olan kişi ise, iyi yerine güzeli tercih eder.

Dünyevî tutkuların amacı, dünya ile sınırlıdır ve bütün insanların sahip olduğu şeylerdir. Hatta bazıları hayvanlarda da vardır. İrfan sahibi dünyevi değil daha ulvi zevklerin peşinden koşar.

Allah, duyuları dışa dönük olarak yaratmıştır. Dışımıza, bakarız, dışımızdakileri dinleriz, dışımızdakileri

koklarız, dokunuruz veya tadarız. Çok ender olarak insanlar iç âlemine bakar, iç dünyası dinler ve kendisini bulur. Buna irfan diyoruz.

Kişi, aldığı soluk sayesinde değil, solunumu gücünü ona veren kudret sayesinde hayatını devam ettirir. O kudret her gücün üzerindeki kudrettir.

İnsan aklıyla ölümlü olduğunu bilir, hayat tecrübesi bunu göstermiştir. Ancak insan düşünceyle ölümsüzlüğün peşinden gidebilir.

Gaflet hali ikazla, cehalet eğitimle giderilir, izale edilir; ancak ihanetin ilacı yoktur. Eğitimli insanların bile hain olduğuna şahitlik etmişizdir.

Gurbette olduğunun farkında olmayanlar için sıla diye bir dert olamaz.

Söz, kelama; kelam hikmete ulaşmamızsa lafü güzaf değil de nedir.

Derdi olmayana na-dert denilir; na-dert ile namert arasında bir harflik fark vardır.

Kazanmak tüccarların, hile kumarbazların işidir. Bizim kazanmak, kazanmak için hileye başvurmak gibi bir derdimiz olmamalı. Başarıyı Allahın takdir ettiğini biliriz. Bize düşen görev sadece çalışmaktır.

Herkesin bildiğini okuduğu bir vasatta, yazmak sadece akıntıya karşı kürek çelmekten ibarettir.

Mutlak özgürlük yoktur. İnsanların özgürlük dediği şey; cehaletin özgürlüğü. Ben özgürlük düşüncesinden uzağım.

Kemal yolunda yürüyebilmek için ağırlıklardan kurtulmak gerek. Aile, mal, mülk, şan, şeref, makam... Ağırlıklarından kurtulan: dava adamı.

İnsan başkalarına muhtaç yaşayan tek canlı. Yüreğimiz var ve yüreğimizi dayayacağımız yer lazım.

İnsan artık eşyanın tutsağı değil; bizatihi kendisi eşya olmuştur. Kullanıma müsait olduğunu göstererek eşya muamelesi yapmaktadır kendisine.

Artık çağımızda kölelik şekil değiştirmiştir; insan insanın kölesi

olmaktan kurtulmuş, makinenin kölesi olmuştur.

Siz hayatla ilgili planlar yaparken kader kendi planını sizin üzerinizde icra eder.

Asla çalışma yapamayacağın bir gün vardır: dün. Yarın çalışman sadece ihtimaldir. Öyleyse bu günün kıymetini bil.

İnsanların beni kınamasına aldırmam. Ben yanılıyor olmaktan endişe duyarım. Galilo'yu da kınadılar ama o haklı çıktı.

Aşk deyince insanlar çiftleşmeyi anlıyor. Aşkın gayesi tekleşmektir; yani tevhid. Tasavvuf dilinde buna fena derler.

Bu memlekette yaşanmaz diyenlere soruyorum; her köşesi cennetten bir parça gibi bu vatanın neresini beğenmiyorsunuz? Onların beğenmediği Anadolu insanıdır, onun iyiyi kötüden

ayıran irfanıdır. Bu millet ayrık otlarını tanır ve onlara yapacağı muameleyi bilir.

'Vakit kılıçtır' demiş eskiler. Vakit öldürüyorum diyen halt etmiş; vakit seni öldürüyor haberin yok.

Kendi nefsine hükmedemeyen insan doğaya hükmedince canavarlaştı.

Dış dünyadan bir şeyler kazanabilmek için iç dünyamızda çok şeyden feragat

etmek gerekir. Bu yüzden Peygamberler dünyadan ve dünyalıktan uzak durmuşlardır.

Cesaret erata ait bir erdemdir. Komutanların erdemi taktik ile ölçülür. Devlet adamlarının erdemi ise stratejileriyle...

Müslümanın ünü değil şerefi vardır. Ün ölümlü şeref ölümsüzdür. Onur doğuştan, ün sonradandır; insan onuruyla doğar ama ünlü doğmaz. Bu

yüzden ün geçici, şeref kalıcıdır. Kaybedilen ününüzü yeniden kazanabilirsiniz ama şerefinizi asla.

Odanızın kitaplarla dolu olması sizi düşünür yapmaz, sadece kitap zenginisiniz.

İçinde nefsimizi görüyorsak gönül aynası net olmuş ne işe yarar.

İnsanlar iç dünyasında bulunanlarla değil dış dünyasında sahip olduklarıyla övünmeyi severler. Ne olduğumuz neye sahip olduğumuzdan çok daha önemlidir.

Şairler hüznü çoğalttı diyorlar. Şairler şiir yazmazsa hüzün bitecek mi dünyada.

Şairlerin yaptığı elmas sertliğindeki kelimelere ipek gibi bir yumuşaklık kazandırmaktır.

İstifade edilemeyen ifade boş laftır. Ondan Allah'a sığınırım.

Pozitivizt bilimin en rahatsız edici yönü, kendine karşı aşırı güveni ya da alçakgönüllülükten yoksun olmasıdır.

Hayat direnmek demektir. Akıntıyla sadece ölü balıklar gider.

Yaptığımız kötülüklerin cezasını ahrette çekeriz ancak aptallıklarımızınkini mutlaka bu dünyada...

Kitaplar fotoğraflar gibidir, bulundukları anın gerçeğini gösterirler.

Biliyorum sığlığından, öğrenmenin ummanlarına açılmak akıllı fiilidir. Ne kadar bilgili olursa olsun her insanın ufku bir yerde biter. Hayat başkalarının ufkunu ufkumuza katmakla anlam kazanır. Okumak budur.

Mutsuzluğumuzun sebebi, isteklerimizin katsayısını artırma yönündeki çabamızı, kanaat katsayımızın sabitliğine karşı sürekli güncelleştirip yenilememizdir.

Şuur halinde olmayan bilgi insanda yüktür; hem de ağır bir yük. Kitap yüklü eşek ne güzel bir benzetmedir.

Öleceğin günü bilemeyebilirsin ama ölümlü olduğunu bilmemek...

Vatan sınırlarını coğrafya çizgileriyle çizenler gerçek vatanın yolunu şaşırmışlardır.

Zamansızlıktan şikayet edenler genelde zamanı iyi kullanamazlar. Hayatını değiştirecek bir şey yapmıyorsan hayatın değişmez.

Akıl temkinlidir, yürek haşarı çocuk... sevda ise yürek işidir, akıl işi değil.

Şeytan işinde profesyoneldir, onunla mücadeleye girmek için profesyonel olmak lazım, unutma.

Acele ediyorsan geç kaldın, buldum diyorsan kaybettin, geçmişini sorgula.

Tarih sıradan gelişmelerin hikayesi değil, aynı zamanda imkansız ve beklenmeyenin devamlı gerçekleşmesinin

hikayesidir. Tarihin seyrini istisnalar değiştirmiştir.

İnanılan ve onun için çaba sarfedilen ütopya, ütopya olmaktan çıkar, bir süre sonra realite olur. Kızılelma böyle bir ütopyadır.

Ölüm, bardak gibi, bıçak gibi, çamaşır makinesi gibi... Zamanı geldiğinde kullanacağımız bir enstrüman. Ancak tek kullanımlık.

İmaj değiştirme bir yanıltma hareketidir. İmaj değiştirmeyelim; eğer lüzumluysa kendimiz değişelim.

İslam dünyasında taklit: acaba batıda var mı sorusunun sorulmasıdır.

İnsanlar beni yollarına davet ediyorlar ben onlara diyorum ki hedefi gösterin. Ben varacak yolu bilirim.

Su, fıkıh kitaplarının ilk konusu... Temiz ve temizleyici. Ateş de öyle. Suyun temizlemediğini ateş temizliyor. Toprak da öyle, teyemmümle temizlenebiliyor insan. Su ateş ve toprak. Ama hayat hava ile kaim. İşte anasırı erbaa...

Ruhumun üzerine aksettiği bu kağıtlar dünyanın en kıymetli hazineleriymişçesine sıkıca sarıldığım. Aslında bütün terennümlerim, bütün şiirlerim, bütün yazdıklarım senin yokluğun. Sevdasızlık... Sevgisiz ve sevgilisiz bir dünya. Gel artık.

Seni sevmem, sonsuz bir arzuyla istemem bencilliğimden değil; kızıla boyanan topraklar, akan gözyaşları için. Beni hayatın küf kokan rutubetli odasında kendime bırakma.

Gerçek dışı baharların otağ kurduğu hayatımın sokaklarına kış dolu odamın penceresinden bakıyorum. Ruhumun iklimlerine pervaz vurup, hayatın sahte

kahkahalarının çıldırtan, delirten o gürültüsünden uzak...

Şeytanı bacadan pencereden gelecek gulyabani sanma. İçine dön vesveselere bak.

Siyasetçinin her olaya müdahil olması, küçük işlerle uğraşması hoş bir durum değildir. Önüne gelenle söz yarışına girmesi kabul edilemez. Kendisine hırlayan bir köpeğe hırlamak, her kuyruk sallayana sallamak gibidir.

Hayatın ilk yıllarından baktığımızda ömrümüz çok uzun hatta sonsuz gibi görünür, ileri yaşlardan bakınca bir göz yumup açmış gibi. Tecrübe böyle bir şey.

İnşaat planı nasıl ki ustanın elinde değil mimarın elindedir. Usta planın ilgili kısımları konusunda bilgi sahibidir. Genel hakkındaki bilgi mimardadır. Kader dediğimizde böyledir. Asıl plan

(küllü irade)Allahın katında, ilgili kısım (cüzi irade) kulun yanındadır.

Rüşveti genellikle para ya da maddi bir nesne olarak düşünürüz. Rüşvetin başka bir şekli de söz şeklinde olanıdır. Politikacılar ikincisine başvururlar.

Gaflet hali ikazla, cehalet eğitimle giderilir, izale edilir; ancak ihanetin ilacı yoktur. Çünkü hainlerin mayası bozuktur.

Sonunda pişmek mukadderse yanmak güzeldir.

Söz, kelama; kelam hikmete ulaşmamızsa lafü güzaf değil de nedir.

Kazanmak tüccarların, hile kumarbazların işidir. Bizim kazanmak, kazanmak için hileye başvurmak gibi bir derdimiz olmamalı. Başarıyı Allahın

takdir ettiğini biliriz. Bize düşen görev sadece çalışmaktır.

Sahurları sokakta, güneşi yatakta karşıladığımız günden beri kaybedenlerden olduğumuzun farkında mıyız, dostlar.

İnsan başkalarına muhtaç yaşayan tek canlı. Yüreğimiz var ve yüreğimizi dayayacağımız yer lazım.

İnsanların beni kınamasına aldırmam. Ben yanılıyor olmaktan endişe duyarım. Galilo'yu da kınadılar ama o haklı çıktı.

Bu memlekette yaşanmaz diyenlere soruyorum; her köşesi cennetten bir parça gibi bu vatanın neresini beğenmiyorsunuz? Onların beğenmediği Anadolu insanıdır, onun iyiyi kötüden ayıran irfanıdır. Bu millet ayrık otlarını tanır ve onlara yapacağı muameleyi bilir.

Bir insanın iç dünyası zenginse dış dünyadan çok az şeye ihtiyaç duyar. Bu yüzden Sokrates: "Gereksinmediğim ne çok şey var." Demiştir.

Dış dünyadan bir şeyler kazanabilmek için iç dünyamızda çok şeyden feragat etmek gerekir. Bu yüzden Peygamberler dünyadan ve dünyalıktan uzak durmuşlardır.

Yığınların gözleri, kulakları vardır ama akılları yoktur. Bu sebeple başın olmadığı yerde baş çok olur denilmiştir.

Yapılan her plan eksiktir. Çünkü plan gelecekle ilgilidir. Gelecekte var olup olmamak ise bizim elimizde değildir.

Cesaret erata ait bir erdemdir. Komutanların erdemi taktik ile ölçülür. Devlet adamlarının erdemi ise stratejileriyle...

Onur doğuştan, ün sonradandır; insan onuruyla doğar ama ünlü doğmaz. Bu yüzden ün geçici, onur kalıcıdır. Kaybedilen ününüzü yeniden kazanabilirsiniz ama onurunuzu asla.

Söze başlıyorsa bir insan "bence" / Onu terk etmeli önce / Her şey Hak'ça, Hukuk'ça olmalı bence.

Ahiret; dünyada gördüğümüz rüyanın devamıdır.

Her sanatkar sahaya inmek, hayır ve şer mücadelesindeki yerini belli etmek mecburiyetindedir. Yoksa yığın hale hükmeder.

Basit topluluklar kahraman üretir, kültürlü topluluklar medeniyet.

Çağdaş insan çağın dayatmalarına tapan insandır.

Dostlar kadar düşmanlar da teşekküre layıktır. Çünkü onlar sayesinde terakki ederiz.

Bir topluluğu tanımak istiyorsanız alkışladıklarına bakınız.

İnsanoğlu dış dünyadan bir şeyler elde edeyim derken iç dünyasından kaybettiklerinin farkına bir varabilse...

Asgari ücretle geçinilip, asgari kelimelerle konuşulan bu dünyadan hoşlanmıyorum. Bir de kalp paradan daha fazla piyasada bulunan sahte insanlardan.

Çağımızın hastalığı: kafa ve kalbin boş, midenin ve cebin dolu olması...

Sevgi saygısız olursa işe yaramaz; bir çocuğu sıkarak boğmak, bir çiçeği dalından koparmak gibidir saygısız sevgi.

Zenginler zenginliklerini korumak için fakirlerden daha çok çaba harcadıkları için hayatlarında mutlu olamazlar.

Yalnızlığı sevmeyen özgürlüğü sevemez. Çünkü insan yalnız olduğunda özgürdür.

Manevi olarak sahip olduklarımız, fiziksel olarak sahip olduklarımızdan daha çok bizi insan yapan unsurlardır.

İnsanları mutsuz eden yaşanan olaylar değil; olaylar hakkındaki düşüncelerdir. Ölüm bizi üzer ama düşmanı öldürmek bizi sevindirir.

Dünyayı kendimizin sandığımız gibi bedenimizi de kendimizin sanırız; halbuki bu bir yanılsamadan ibarettir.

Can sana verilmiş bir emanet, emaneti sahibine eksiksiz teslim etmek bir vefadır.

Gençlik geleceğin tohumudur; bu tohumun özüne bakarak yarınımız hakkında öngörüde bulunabiliriz.

Bozgunun yıkamadığı ruhları zafer sarhoşluğu uyuşturur.

Yabancı argümanlarla şahsiyet inşası yapılamaz.

Lüks kazanç ve hırs ile İslamın kanaat düşüncesinin aynı potada olmayacağını bilmek derin dini bilgi gerektirmiyor.

Hedefe yürümek için lider arayana: En iyi lider aşkımızdır.

Milletlerin ruhunu şekillendiren eğitimdir.

Artık çağımızda kölelik şekil değiştirmiştir; insan insanın kölesi olmaktan kurtulmuş, makinenin kölesi olmuştur.

Hakikat bize yabancı değildir, ya da biz ona yabancı değilizdir. Fıtrat bizi hakikatin merkezine bağlar, ekseni etrafında döndürür bizi.

Nefsi azgın hayvana benzetir sofiler. Aç hayvanın koruluklara dalması an meselesi.

Sahnede durup alkışı sevmemek mümkün mü? Gelen alkışları kendimiz için zannederiz. Seyirciler kendilerini alkışlarlar çoğunlukla...

İtibarının kaynağı masasından ve kasasından ibaret olan insanlar büyüdükçe insanlık küçülüyor.

İnsan topraktan yaratılmıştır, her an çamurlaşabilir.

Toprak olmaya mecbursun, öyleyse toprak olmadan önce toprak gibi ol.

Can sana borç verilmiş bir paradır. Onu sahibine vermeye mecbursun; ama zarardan da korumalısın.

Dua, Fani ile baki arasındaki biricik bağ. Postasız, zarfsız, pulsuz gönderi, vasıtasız yükseliş. Başkalarının

duyamadığı dileklerimizin, her şeyi duyup işitene vasıl olması.

Mü'min arı gibidir; güzel yer, güzel yapar, konduğu dalı incitmez. Nefsini, hakka giden yolda kasis olarak gören, zamanın çilekeş podası. Müslüman nefsinin avukatı değil hakimidir.

Ölüm bizden hayatın hesabını soracak, bizde hayatta iken ölümün hesabını yapalım.

Kurtuluş silahla değil, şuurla başlar.

Söz aklın eseri, müzik heyecanın, şiir ise duyguların.

Sağır için yeniden kamet getirilmez.

Hayrını koruyacak kadar şerrin olsun.

Zalim başkasının mülkünde tasarruf edendir.

Zulüm; bir şeyi olduğundan farklı yere koymaktır.

Gönül aynamız lekeliydi, kocaman lekeler. Ve sevgili böyle bir gönüle davet edilemezdi.

Hayata karşı başarısız... Başarısızlığın içinde bir çok günah gizlidir. Hayatın

sultanı olmak yerine sevgilinin köleliğini tercih eden yüreğim. Sen evet sen yenilen... Sevgiliye layık olmak bir imtihandır.

Kader denilen şey yol işaretleri. Sen ister uy ister uyma.

Akıl temkinlidir, yürek haşarı çocuk... sevda ise yürek işidir akıl işi değil.

Geldiğimiz yer ile gelmek istediğimiz yer arasında geçiyor ömür.

Büyük adam olmak için büyük davaya sahip olmak gerekir.

Hayat entelektüel olarak yaşanmaz, hayatın kendisi dünya ortalamasıdır.

Ben, eşrefi mahlûkat... Yani yaratılmışların şereflisi. Beni hakir görmekle Tanrıya karşı gelmiş olmuyor

musun? Herkesi ismiyle, sesiyle, eşkâliyle tanırken insanlar Ebu Dülabenin ayakkabıları misali beni kalbimdeki her dem taze yara ile tanıyacaklar.

Öleceğin günü bilemeyebilirsin ama ölümlü olduğunu bil.

Can sana borç verilmiş bir emanet. Onu sahibine vermeye mecbursun; ama zarardan da korumalısın.

Aşık Kireç taşı gibidir, yandıkça beyazlanır.

Yaptığın iyilikten karşılık bekliyorsan tefeciden ne farkın var.

Bana göre insanlar ikiye ayrılır: ehli iman ve ehli tebliğ. Ve hepsi Allahın kulu.

Dünya kelimelerle kurulur; kelimesiz bir dünya ne anlam ifade eder ki.

Materyalizmin bizi getirdiği son nokta: ölümleri bile çıkarımıza alet ediyoruz.

Hayatı kısa diyorlar; iki sayı arasında bir tire.

Bütün dillere yabancıyım. Her gittiğim yerde dilimi bilen, beni anlayan yok.

İmitasyon gerçekten farksız ise gerçeğin ne anlamı var.

Beyin ve tencere benzeşiyor; ikisi de kaynayıp taşınca ocak sönüyor.

Güzel'e gelince, sözcük anlamını bir yana bırakıp bizim ne anladığımıza bakacak olursak, insanın hoşuna giden Alfabeyi sökmek nedir? Elif diyorsun ama elifin içinde kaç harf var?

X-Ray cihazından geçerken korkuyorum, ya düşüncelerimi yakalarsa.

Bir akademisyeni, hırsızlarla ve ahlaksızlarla aynı amacı paylaşır bulmaktan utanmışımdır hep...

İstisnalar kaideyi bozar. Bu dünyayı değiştiren kişiler, kolları sıvayıp istedikleri ortamı arayan, bulamayınca da meydana getiren kişilerdir.

Unvanlar hak etmeyen kişilerin elinde silaha dönüşüyor.

Alimin susup cahilin konuşması, sağduyunun alçaklığa egemen olmasıdır. Televizyon ekranlarında bunu seyrediyorum sadece...

Erdem, kötü alışkanlıklardan kaçınmak değil, onlara istek duymamak, nefret etmektir. Hayrımızın yanında şerrimizde

gerekli. Yoksa şerrin varlığının bir manası olmazdı.

Ahmakların çok olduğu toplumlarda kahramanlar putlaştırılır. Hz.Ömerin Halid b. Velidi görevden almasını böyle okumak lazım.

İlkel insan taştan tahtadan yapılmış putların önünde eğilirdi, gelişmemiş insansa etten kemikten yapılmış cinsinin önünde eğilirdi, şimdi ise insan

teknolojinin ve makinelerin önünde eğiliyor.

Ölümün ciddiyeti hayatın gülünçlüğünü yok edemiyor. Cenazede dünya boştur diyen insan, bir saat sonra haydi koştur diyor.

Sevdiklerimize de, düşmanlarımıza da adil davranmaktır kusursuzluğun kendisi.

Önyargılı olmayı küçümseriz, oysa önyargılarla dolu bir hayatı yaşarız genellikle.

Hayat, dert yüklenmek demektir. Dertten kurtulmanın tek yolu, onu yok etmektir. Nasıl olacak bu diyorsanız; hayatı pek ciddiye almayın.

Değişmek istiyorum; daha iyi olmak istiyorum. Bıktım artık kendimden. diyebiliyorsa insan erdem ülkesinin kapılarını aralamıştır.

Bir kişinin 100 metreyi 10 saniyenin altında koşuyor olması, teknolojiyi kullanıp harikulade işler yapması aydınlanmış olduğuna delildir diye inanan var mıdır acaba?

Tarihin en büyük yalanı, lineer bir bakış açısıyla bulunduğu son zamanları insanlığın doruğu saymasıdır; orta çağı karanlık bir dönem olarak tanıtması ise iftiraların en büyüğü. Geçmişin erdemini bu gün kim yakalayabilmiş.

Mantıklı kişilerden nefret etmemin sebebi mantığı ters kullanarak vardıkları sonucu doğru göstermeleridir. Felsefedeki kör at az bulunur, az bulunan şey değerlidir, öyleyse kör at da değerlidir. Çıkarımı gibi.

Modern çağda insan üretim baronlarının olmayan insafına terkedilmiştir.

Monarşinin yerine, demokrasinin amacı herkese eşitlik olarak gösterildi; ama aynı zamanda bu, sıradan her insana sıradan olmayan kapıları açıyordu.

İyi yöneticiler halkı iyi olan toplumlardan çıkar. Bataklıkta gül yetiştiği görülmemiştir.

İyi bir yönetici nasıl seçilir, çözümlenmedi henüz; demokrasinin bir bilmecesidir, bu... Daha doğrusu demokrasinin böyle bir derdi yoktur.

Bizdeki siyasal sistem, düzenbaz bir azınlık tarafından atanarak, yetersiz bir çoğunluk tarafından seçilmeyi getirir.

Hiçbir şey bilmez, ama her şeyi bildiğini sanır. Böyle biri neden başarılı bir politikacı olmasın

Okullarda okumanın ve kendilerine verilen diplomanın verdiği güvenle kendilerini her konuda ahkâm kesmeye

yetkili sananlara entel diyoruz bu ülkede.

Kapitalist sistem, her birimizi, açgözlü para avcıları haline getirerek diğerkâmlığı sildi lügatlerimizden.

Kendimizi Sisifos gibi görüyorum. İktidara taşıdığımız her iyi hareket birilerinin haksız geçim kapısı oluyor.

Ateist hiçbir şeye inanmadığını söylüyor. Halbuki, inanmadığı Şeytan'ın havarisi!..

Tanrıtanımaz, dini bulunmayan bir kişi anlamına gelmez; o, ateizm denen dine inanmıştır.

Fakir kelimesi bir şeye ihtiyacı olmak anlamındadır. Bu demektir ki ne kadar paramız olursa olsun, hep fakir kalacağız.

Bu gün ülkemizde hırsız, arsız, ahlaksız, soyguncu sayısı iyilerden fazla ise

eğitim sisteminde bir bozukluk var demektir.

Mecburi eğitim diye bir şey tutturmuşlar, ama öğrenme isteği bulunmadıkça dünyanın en iyi öğretmeni bile başarısız kalacaktır.

Nüfusumuzun çoğunluğu üretmediğini tüketiyor. Hatta çocuklarının geleceğini. Üretmeden tüketmek bir nevi hak yemektir.

Batılı insan, kent dediğimiz hapishanelerde ruhlarını o kadar kirletmiştir ki 'günah çıkarma' diye bir olguyu icat etmiştir.

Duayı anlamayanlar başları sıkışınca yalnızca yalvarıp yakarırlar...

Ressam gözümüzü, şair ruhumuzu eğitir. Bunu yapmayan sanat neye yarar ki...

Rüşvetin söz şeklinde olanı vardır. Buna daha çok politikacılar başvurur. Yalanın da birçok çeşidi vardır. Beğenmediğimiz bir şeyi alkışlamak, yalan söylemenin bir çeşididir.

İnsanların zevklerine hitabederek parasına göz diken sözüm ona sanatçı ile hayat kadınının bir farkı var mıdır?

Sevgi, sihirli kelime. Sizi seven birisinin olmadığı bir dünyada ne kadar anlamsız.

"Allah kuluna yetmez mi? " hitabı. Benim sevgiye verebileceğim mana bu.

Görüşlerimi insanlar paylaşsın diye değil; okuyanı sarsmak ve uyandırmak için yazıyorum ben.

Son yıllardaki salgınları (Sars, HIV, Covit-19, Ebola) olumlu buluyorum. İnsanlar akıllarını başlarına toplayıp anlasınlar ki, biz bu dünyada aciz yaratılmışlardanız.

Bir yalanı ortaya atan ona inanacak salakların olduğunu bilir. Yalan söylemenin bu ülkede cezası da yoktur üstelik. Ama doğruyu söylemek bedel gerektirir.

Şairler! Kalem illüzyonistleri, kelime büyücüleri... Birer akıl hastası mı? Yola gelmez birer yalancı mı? Birer düzenbaz mı? Yoksa kahraman mı? Zannedersem trajik kişilik, hem de bir soytarı var

içlerinde. Soytarı trajik tarafı güldürmeye çalışıyor zaman zaman...

Din adamlarının çoğu çekilmez birer budaladır elbet; ama bir cübbe giymek, ağlamaklı ezgiler söylemekle kutsanmış birer kişi gibi görünebiliyorlar bu coğrafyada...

Rabbimiz bir sanatçı olarak yaratmıştır dünyayı. Onun için sanatçının gizemli bir tarafı vardır hep.

Büyük sanatçı küçük sanatçı yoktur. Taş ustasının medeniyete katkısı şairden daha mı azdır! Zannetmem. Büyük sanatçı, geleceği görüp, tasarlayandır. Şairlere onun için daha fazla değer veriyorum.

Okullarımız, oralarda irfana rastlamak zor. Okullarımız tüccar yetiştiriyor. Nasıl kazanacağını iyi bilen; saldırgan komutanlar, soyguncu baronlar, vurguncu müteahhitler, pespaye kafalar,

münevver olmayan akademisyenler... Kısaca bencil bireyler.

İnsanın dağ keçisi öldürmesine spor, kaplanın insan öldürmesine canavarlık diyoruz. Bizim kültürümüzde boks gibi bir spor olamaz, biz güreşi bile yağlayarak yumuşatmışız.

İnsanlar asil bir gaye için savaştığını zannederken, kapitalistlerin hırslarına, politikacıların seçim amaçlarına, kurban edildiklerini anlamadan ölürler.

İnsanoğlunun kendini ispatlama tarzı değişik olabilir. Av yapmak, zengin olmak, sigara içmek... Modern insan yıkıcılığı ile kendini ispatlamaya çalışıyor.

Demokrasi, elli bir delinin kırkdokuz akıllıyı yönetmesidir deniliyor. Demokrasi dediğimiz siyasal yapı, düzeysiz, kötü yönetimin son sığınağıdır.

Düşler hep düşlerde yaşadım ben, kahrolası düşler. Ama düşlerin bana verdiği hazza karşılık hayat hep acılar verdi. Hayatın gerçeğindense düşlerin dünyasında yaşamak daha iyi.

İster eski kafalı olun, ister yeni kafalı ve sakın aşmaya kalkmayın kendinizi. Gününüzü görmek istemiyorsanız.

Ahlaksız zengin bir erkek daha tehlikelidir, iffetsiz yoksul bir kadından.

İnsanların yaptığı yasalar adaleti gerçekleştiremiyor; bağımsızlığımız özgürlüğü ortadan kaldırıyor; Çünkü bir insanın tahakkümü altına girmekten başka nedir ki bu. Bütün hayatımızı ya bir kısım elitler ya da ölüler düzenlemiş. Güç, bürokrasinin elinde; birey onurundan bahsedemeyiz. Yürürlükteki düzene bu nedenlerle eleştirel bakıyorum işte...

Ben bu eğitim sisteminin kurbanıyım. Yetkili bir rehberin gösterebileceği birçok seçenek bulunabilirdi benim için... Ama öyle olmadı. Deneme yanılma yoluyla hayatı tükettim.

Hukuk üstün bir kaynaktan beslenirse üstünlük hakkı olabilir. Yoksa hukukun üstünlüğü hukukçuların uydurduğu bir saçmalık.

"Halkın kendi kendini yönetmesi" bu yalan nasıl yıllarca uyutur insanı.

Halkın kendi kendini yönetmesi gerçekçi değildir ve olamaz da: Oy vermemiz için demagogların uydurduğu bir yalandır bu.

Siyasal ilkelere bağlılık, gerçekte, siyasi kişileri putlaştırmanın bir maskesidir. Bağlı olacağımız şey hakikattir. Hakikat, Hakk'ın buyruklarıdır.

Demokrasinin en büyük açmazı, seçilenlerin niteliklerini ölçecek güvenilir bir yöntem olmaması. Bilimsel(!) kelimelerle kalitatif değil kantitatif.

İnsan güzelliği tenden ibaret değil mi. Beden er geç bıkkınlık verir insana. Ten kırışır ve güzelliğini kaybeder. Asıl güzellik bedende değil ruhtadır...

Teknoloji çağının başımıza ne işler açacağını düşünmek bile istemiyorum. Belki bizi üryan gösterecek cihazlar yakında boy gösterecek. Ya da zihnimizi okuyan makineler. Bunun iyi bir tarafı da olurdu. Entel dediğimiz insanların kafalarının boş olduğunu da görürdük.

İnsanoğlunun yapmayacağı iyilik ya da kötülük yoktur; ama hiçbir insanın kötülük yaptığını göremezsiniz. Her yaptığına bir bahanesi vardır insanoğlunun.

Medya çağı... Günümüzün tanrıları, medyada boy gösteren tanrılardır. Yunan tanrılarına rahmet okutacak kesrette tanrı oluşmuş medyada.

Osmanlı devleti yabancılar yüzünden yıkılmadı. Yerli sanılan kişilerin ihanetiydi Osmanlıyı çökerten.

Sükutun ne kadar erdemli bir davranış olduğunu saatlerce anlatabilirim.

Sonradan görme modernlik; bana göre değil modern olamayacak kadar barbarım.

Hayatta iken bulunduğunuz konumlar önemli değildir. Her mekandan konum atabilirsiniz. Önemli olan ahiretteki konumunuzdur.

Bir ideolojide yer almayacak kadar hürriyete aşığım.

En büyük zulüm, insanın tabiatına aykırı bir davranışa zorlanmasıdır...

Bernard Shaw'ın çok beğendiğim bir sözü var: Bürokrasi memurlardan, aristokrasi putlardan, demokrasi putperestlerden oluşur.

Eğitim sistemimiz gençlerin yeteneklerini ortaya çıkarmak için çalıştığını söylüyor. İnsanoğlunun iyi ve kötü yetenekleri vardır. Acaba hangisi...

Gençlerimiz her şeyi deneyimlemek konusunda özgür olduklarını söylüyorlar.

Her şeyi deneyimliyorlar, ama hiçbir şeyden zevk almıyorlar...

Seçimler vatandaşın yükünü hafifletmiyor. Sadece yükü bir omuzdan alıp diğerine aktarıyor. Vatandaş da rahatladığını düşünüyor.

Yanımda kalem kağıt olduğu müddetçe yalnızlık hissetmem.

Teknoloji sanatın canına okudu. Ne okudu diye soranlara Yasin diye cevap veriyorum.

Batılının sömürgeciliğini gizleyen maske çok incedir aslında. Onun anlamak için basiretli bir bakış gerekir.

İslam coğrafyasında hiçbir ülke, halkının onamasıyla yönetilmiyor. Acı... Bundan daha acısı halkların kendi kendini yönettiğini zannetmesi.

İsa'dan(as) bu yana insan ruhunun çarmıhtan kurtulamadığını, bugün artık o çarmıhın hepimizin vicdanı olduğunu biliyorum.

Samiri'nin altınlardan buzağı yapması önemli bir anlatıdır Kuranı Kerimde. Herşeyi görünür kılmak düşüncesi... Fakat bizim gerçekliğimiz artık doğa olmadığından, bizim görmemiz için seçilen tanrılar, modern dünyanın tanrılarıdır.

Onlar tüketim, güç ve makine tanrılarıdır. Geniş bir yelpazede değişik şekillerde ortaya çıkarlar. Ancak hepsini parayla elde edebileceğiniz vehmi –belki gerçekliği- parayı bu tanrıların üst sırasına yerleştirmiştir. Çağdaş dünyada, yeni bir putperestlik veya putlara tapınma şekli doğmuştur. Bu süreç, eski dönemlerin putperestlik süreciyle aynıdır; fakat o dönem insanının taptığı nesne ile çağdaş insanın taptığı nesne aynı nesne değil. Yontulmuş bir taşa tapma

çağdaş insana ilkel geliyor. Ancak işin özünde değişen bir şey yok.

İbrahim gibi put kırıcı olmak istiyorsak çağdaş putları iyi tanımalıyız.

Kuranın ikinci suresinde gayb zikredilir.

Ancak görünürlerden yola çıkarak görünmezi kavramaya Kuran ayet der.

Bilge karanlıkta ışık var der. Yukarıda sözünü ettiğimiz "görülemez şeyleri görme", görmedeki yeni bir boyuttur.

Gaflet halinde olmamak için selam veririz, dua ederiz.

Geçmişe karşı iltifatla bakmamızın altında yatan psikolojik sebep Cennete olan özlemimiz olabilir mi?

Eğer insanlığın geleceği için bir şeyler yapmak istiyorsak kelamı(sözü) yeniden tahtına oturtmalıyız.

Bugünün ıstırabını ancak altın harflerle yazılmış bir mazinin şefkatli kollarında dindirebiliriz.

Sokrates: "Maddî hayat bir derttir ve yalandır. Bu yüzden maddî hayatın yok edilmesi bir mutluluktur ve biz bunu dilemeliyiz." der.

Gazete başlıklarına (sosyal medya da böyledir) bir bakış, zihne kabaca kazınan bir imaj üretir. Sürekli imajlar

zihnimizde mezbul hale gelir böylece içinde yaşadığımız çevre de değişir. Bu tür imajlara dikkat etmek gerekir.

Atinalılar asildir, diğer insanlar barbardır. Romanın insan bakışının temelinde yatan bu üstün olma fikrini Hıristiyanlık da kaldıramamıştır. Hatta bu düşünce tarzı Hıristiyanlığa da sirayet etmiş; bizzat kilise din adamlarına diğer insanların üstünde bir statü vermiştir. Miladi 3.yüzyıldan itibaren güçlenen kilise din adamlarını ayrı bir sınıf olarak diğer insanlara da

kabul ettirmişti. Bu anlayış İslam dünyasında da makes bulmuştur. Şiada ki mollaların diğer insanlara tahakkümü böyle bir anlayışın doğu versiyonudur. Onun için İsmet Özel Şiiliğin Ortadoğu'daki Hıristiyan kalıntısı olduğunu söylemektedir.

Şüphesiz batı istilası yeni bir şey değildir. Önceleri bu sadece siyasi ve ekonomik alanla sınırlı iken bu gün kültürel alana da sıçramıştır. Genellikle batının elinde bulunan propaganda

araçlarının tesiriyle geleneklerinden taviz vermemiş doğu toplumu yok gibidir.

Batı toplumlarının kendini savunma durumunda kalması yurtseverlik (patritotisn me) olarak nitelendirilirken doğu toplumlarının yurt savunması bağnazlık (fanatisme) olarak nitelendirilir. Buna tarihten birçok misal verebiliriz. Bu gün ki İspanya (Endülüs) ile Irak, Libya gibi günümüz olaylarını karşılaştırmamız yeterlidir. Batılılar kendilerini üstün ırk kabul ederek medenileştirme misyonuna sahip

olduklarını düşünen bağnazlardır. Ayrıca doymak bilmeyen maddi açlıklarını tatmin için zorbalıklarını sürdüren açgözlülerdir.

Bir şeyi yapabilme hürriyetinin var olması, o şeyi yapabilmek ehliyet ve iktidarını gerektirmez. Günümüzün en önemli meselesi budur: ehliyetsiz olanların her şeye talip olmaları. Halbuki yapabilme hürriyetini bahşeden şeyin ehliyet ve liyakat olması gerekir.

Uğruna savaşacağımız bir değerimiz yoksa bizim hiçbir değerimiz yoktur. Durumumuz şudur: gözü mazide ve atide olmayan bir "şimdi". Anı yaşama (Carpe diem) tutkusu, maddi ve modern reflekslerle donanmış "şimdi" üzerinde hâkimiyet sürebilme isteğidir. Bunun en iyi göstergesi de haz ve hızdır.

Genelde insanlar dinin emrettiği orijinal ve kutsal olan eylemleri yaşamaktansa, bu deneyimle ilgili tüm sembolleri, sözleri işlevsel ve aslından ayrı süreçler

biçiminde uygulamaktadır. Kısaca sembolleştirme, bu durum dinin karşı çıktığı, ortadan kaldırmak istediği putlaştırmanın (fetişizmin) dinin argümanı haline gelmesidir.

Basiret körlüğü basar(göz) körlüğünden daha vahimdir.

Vücudunu tevazu toprağına göm; yeşerme böyle meydana gelir. Tevazu insanın aslına rücü etmesidir. toprak gibi olması yani...

Görünen köy kılavuz istemez ama şehir ister çünkü şehir aldatıcıdır. Çünkü şehir göründüğü gibi değildir.

"Din; İlahi bir kaynak, bilim; beşeri bir çaba... İlahi bir kaynakla beşeri bir çabayı karşılaştırmaya çalışmak kadar ahmakça bir şey olamaz"

Özellikle şiir metinlerinde kavram örgüsü ve anlam ilişkileri son derece girifttir.

Şiir üzerine çalışan kişinin olabildiğince dikkatli olması gerekir.

Kişisel kanaatim, şiir müzikle birlikte insan olma bilincinin en üst ifadesidir. Başka bir deyişle, insanî ayıklığın zirvesidir. Şiir yazan bir zihniyet, ya da bir kültürü yenmek çok zordur. Özellikle bir fikir, bir entelektüel hareket, şiir üretmeye başladığı zaman onun kalıcılığı ve sürekliliği artar. Bir kültürün manevî vatanı olan şiir, hiçbir zaman ortadan kalkmaz.

Ağlayabilen insanları gördükçe ümitvar oluyorum insanlık adına...

Kendisinin farkında olmayan insana deli diyoruz. Toplum olarak biraz öyle değil miyiz.

Dünyada herşey başkası içindir. Arı bal yapar, inek süt verir... İnsan ise kendisi için toplar biriktirir. Buna kenz diyoruz.

Mensubiyet duyduğunuz bir şeye karşı mesuliyetiniz de olmalıdır. Bu günkü müslümanın problemi bu. Hem müslümanım diyor hem de hiçbir mesuliyet kabul etmiyor.

İnsanın yüreğindekini ne dil ifade edebiliyor, ne kalem yazabiliyor. Şair: Aşk deyince kalem elden düşüyor, diyor ya.

İnsanlar içimi görmesinler diye tenhalarda dolaşıyorum hep. İçimde

ucub, kibir, enaniyet, kıskançlık... Ve çokça derdim var.

Bir insana mum verirsen gecesi kitap verirsen ömrü aydınlanır.

Ne çok bilgi edindik; keşke bize kendimizi tahsil ettirseydiler.

Mucize görmediğimiz fakat bizi gören Allaha inanmaktır. Gerisi Onun kudreti içinde olan şeyler.

Uymaya ve uyumaya alışmış bir toplumdan atılım bekleme.

Farketmek için görmek, idrak etmek için bakmak gerekir.

Tecrübe etim: herşeyi konuşamıyorsun, herşeyi yazamıyorsun en iyisi yüreğimizi okuyacak dostlarımızın olması.

Anlaşmazlık hanedanlık ile demokrasi arasında değildi gerçekte... Bu ikisiyle, demokrasiyi öne sürerek, kendini destekleyen güçleri kullanıp kralın egemenliğini yıktıktan sonra demokrasiyi satın alan ve onu sığlaştıran plütokrasi arasındaydı. Şimdi para konuşuyor, para basım yapıyor, para yayınlıyor, para yönetiyor ve krallar da, işçi liderleri de onun buyruklarını uygulamak zorunda kalıyor, hatta şaşırtıcı bir paradoksla girişimlerini destekliyor, gelirlerini güvenceye alıyor. Demokrasi artık satın

alınmıyor bile, dolandırılıyor. (Bernard Shaw)

Hiçbir devlet herkesi, her an gözetleme imkânını bulamaz; bu nedenle kimsenin bakmadığı zamanlarda iş görecek, vicdan gerekli insanlara.

Ulus devlet safsatası mümkün değildir ve ulus devlet dandik devlettir. Ulusçuluk, tarihin çöplüğüne atılmalıdır.

Eğitim sistemimiz ruhları iğdiş ediyor, gençlerin öz güvenlerini yok ediyor, köle gibi yönetilebilmelerine zemin hazırlıyor...

Kafası karışık insanın kafasını düzeltebilirsiniz, kafası boş insana yapabileceğiniz bir şey yoktur.

Sanatçılar... Kainat kitabını okumamıza vesile oldukları sürece değerlidir benim için.

Batıda adalet var diyenlere gülüyorum. İnsafsızca yalan söylüyorlar. Afrika'yı, Asya'yı sömürüp lüks içinde yaşamak mı adalet?

Kitap ziynet eşyası değil; aydınlanmak için beynimizi tutuşturan çıralardır.

Ahiret âlemine açılan pencere: kabir. Bu pencereden yalnız ölüler bakar.

Ölüm bizden hayatın hesabını soracak, bizde hayatta iken ölümün hesabını yapalım.